

ke og skulder, svimmelhed m.v. Der henvises til følgende artikler: »The dental distress syndrome (DDS)«, A.C. Fonder. I: Basal Facts. 1984;6(1):17-29, og »The dental distress syndrome quantified«, A.C. Fonder. I: Basal Facts. 1987;9(4):141-67.

Der er således tale om et tandlægeligt område med sammenhænge til det lægelige område. Tandlæger er ikke læger, og læger er ikke tandlæger, så når patienten bliver ramt af sygdom eller skader, hvor det naturlige samspil mellem tænder, muskler og nerver påvir-

kes, står vedkommende i et ingenmandsland. Patienten bliver sjældent oplyst om, at skader på tyggeorganet kan have alvorlige og nogle gange invaliderende følger. Det er et tabuemne, som ingen rigtig vil tage sig af, og patienten må klare sig igennem behandlingssystemet og hverdagen på må og få.

Et tandlægespecial på området – med god kontakt til det lægelige fagområde – vil kunne hjælpe disse udsatte tandpatienter.

Skriftlig fremsættelse

Per Clausen (EL):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om nye specialer i tandbehandlingen.

(Beslutningsforslag nr. B 106).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.